

Arrest

nr. 283 818 van 25 januari 2023
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 19 oktober 2022 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 5 september 2022 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 november 2022, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 december 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat H. CHATCHATRIAN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T. SCHREURS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 5 september 2022 werd de aanvraag op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), die verzoeker had ingediend op 4 augustus 2022, ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

1.2. Op dezelfde datum werd aan verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten afgeleverd. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“De heer

Naam + voornaam: P., J.L.

geboortedatum: (...)1977

geboorteplaats: Luanda

nationaliteit: Angola

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen¹, tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven,

binnen 7 dagen na de kennisgeving.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten:

o Krachtens artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980, verblijft hij in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten: betrokkene niet in bezit van een geldig paspoort en een geldig visum."

1.3. Het beroep dat verzoeker bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) had ingediend tegen de onder punt 1.1 vermelde beslissing werd bij arrest 283 817 van 25 januari 2023 werd verworpen.

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Het enig middel is afgeleid uit de schending van artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet, van het zorgvuldigheidsbeginsel, de materiële motiveringsplicht en artikel 3 van het EVRM. Verzoeker citeert de bestreden beslissing en stelt vervolgens :

"II.1.2. Indien er een bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven, moet steeds duidelijk gemotiveerd worden waarom zulks wordt gedaan en moet -in plaats van automatisch dergelijke beslissing af te geven - automatisch gemotiveerd en nagegaan worden of de uitvoering van dergelijke beslissing geen schending inhoudt van de fundamentele, internationaal gevestigde grondrechten van elkeen.

Zo leest verzoekende partij bijvoorbeeld niet in de bestreden beslissing dat rekening werd gehouden met alle elementen waarover verwerende partij, onder meer door het indienen van meerdere aanvragen ex. art. 9ter Vreemdelingenwet, beschikte. Zoals blijkt uit de aanvraag tot medische regularisatie is verzoekende partij ernstig ziek en kan zij niet terugkeren naar haar land van herkomst omdat er aldaar geen adequate medische behandeling aanwezig is, hetgeen een schending van artikel 3 EVRM inhoudt. De uitwijzing van een zieke naar een land waar onvoldoende medische voorzieningen voorhanden zijn, kan dergelijke behandeling uitmaken.

De verzoekende partij kreeg ten onrechte een ongegrondheidsbeslissing aangaande haar aanvraag tot medische regularisatie.

Bijgevolg werd beroep aangetekend bij de Raad dd. 19 oktober 2022.

II.1.3. De wet stipuleert dat de verwerende partij dient rekening te houden met het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven van een derdelander bij het nemen van een beslissing tot verwijdering.

Artikel 74/13 vreemdelingenwet luidt immers als volgt:

"Art. 74/13. [1 Bij het nemen van een beslissing tot verwijdering houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land.]"

De verzoekende partij heeft intensieve medische opvolging nodig. Dit werd reeds naar voren gebracht in de onterecht ongegrond verklaarde medische regularisatieaanvraag.

Een gedwongen terugkeer dreigt haar dan ook bloot te stellen aan een onmenselijke en vernederende behandeling, in strijd met artikel 3 EVRM.

Bovendien is het dan ook aangewezen voor de duidelijkheid in het rechtsverkeer en dus voor de rechtszekerheid, het bestreden bevel uit het rechtsverkeer te verwijderen via een vernietiging, ongeacht of het destijds rechtsgeldig getroffen werd of niet.

Verzoekende partij wenst in dit opzicht te verwijzen naar uw arrest nr. 112 609 dd. 23 oktober 2013. Hoewel de situatie niet identiek is, is zij wel degelijk vergelijkbaar.

Verzoekende partij heeft reeds een weigering tot medische verblijfsvergunning gekregen dd. 2 mei 2022. Verzoekende partij heeft zich in beroep voorzien tegen deze beslissing.

Indien de weigering van de verlenging van de verblijfsvergunning zou vernietigd worden door Uw Raad, dan heeft verzoekende partij opnieuw verblijfsrecht en zou dit bevel dat definitief geworden is, sowieso voor onduidelijkheid zorgen in het rechtsverkeer.

De thans bestreden beslissing heeft met andere woorden geen enkel nut in het rechtsverkeer en zorgt enkel voor juridische onduidelijkheid.

II.1.4. Verzoekende partij kan enkel maar concluderen dat de bestreden beslissing, geenszins gesteund is op deugdelijke rechterlijke EN feitelijke motieven.

Verzoekende partij is tevens van mening dat verwerende partij het zorgvuldigheidsbeginsel (onderdeel van het beginsel van de materiële motiveringsverplichting), artikel 3 EVRM en artikel 74/13 Vreemdelingenwet heeft geschonden."

2.2. Artikel 3 van het EVRM bepaalt dat "Niemand mag worden onderworpen aan folteringen of aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen".

Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad niet bevoegd om zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de totstandkoming van de bestreden beslissing is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet op kennelijk onredelijke wijze tot haar besluit is gekomen (RvS 7 november 2001, nr. 101.624).

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De overheid is onder meer verplicht om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk te onderzoeken, zodat zij met kennis van zaken kan beslissen (RvS 28 juni 2018, nr. 241.985, ROELS).

De bestreden beslissing is genomen krachtens artikel 7, eerste lid, 1° van de Vreemdelingenwet en de door verzoeker niet betwiste vaststelling dat hij in het Rijk verblijft zonder in het bezit te zijn van een geldig paspoort en een geldig visum.

Verzoeker betoogt dat geen rekening is gehouden met zijn gezondheidstoestand, terwijl dat wel vereist is krachtens artikel 3 van het EVRM en artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet.

De Raad stelt vast dat verzoeker er zelf op wijst dat hij de elementen inzake zijn gezondheidstoestand heeft aangehaald in zijn aanvraag op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet en dat deze aanvraag onterecht ongegrond werd verklaard.

De Raad wijst er op dat de verwerende partij voorafgaand aan de afgifte van het thans bestreden bevel om het grondgebied te verlaten heeft geoordeeld over verzoekers aanvraag op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Zij is daarbij, op grond van de bevindingen in het advies van de ambtenaar-geneesheer, tot de conclusie gekomen dat terugkeer naar het land van herkomst geen reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling voor verzoeker omdat behandeling en opvolging voor zijn pathologie beschikbaar en toegankelijk zijn in Angola. Dat geen rekening zou zijn gehouden met zijn gezondheidstoestand kan dan ook niet worden bijgetreden. Verzoeker maakt ook niet aannemelijk dat

artikel 3 van het EVRM of artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet een ruimere beoordeling zouden vragen dan deze die reeds door de verwerende partij werd gemaakt.

In de mate dat verzoeker erop alludeert dat de motieven van de beslissing inzake zijn aanvraag op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet zouden moeten worden hernomen in het bevel om het grondgebied te verlaten, toont hij zijn belang daarbij niet aan. Die beslissing werd immers aan verzoeker betekend, samen met het thans bestreden bevel om het grondgebied te verlaten. Verzoeker weet dus op grond van welke motieven de verwerende partij heeft geoordeeld dat zijn gezondheidstoestand een terugkeer naar het land van herkomst niet in de weg staat, meer nog, heeft tegen de in de voormelde beslissing opgenomen motieven een beroep ingesteld bij de Raad.

De Raad heeft het beroep tegen de weigering van de aanvraag op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet heeft verworpen bij zijn arrest 283 817 van 25 januari 2023. Deze beslissing is dus definitief en rechtsgeeldig, en verzoeker kan dus niet worden bijgetreden waar hij stelt dat ze ten onrechte werd genomen.

Verzoeker brengt, naast elementen met betrekking tot zijn gezondheidstoestand, geen elementen bij met betrekking tot het hoger belang van het kind of zijn familie- en gezinsleven, waarmee volgens artikel 74/13 ook rekening moet worden gehouden.

Samengevat toont verzoeker niet aan de verwerende partij onwettig, onzorgvuldig of kennelijk onredelijk heeft geoordeeld, en evenmin dat de bestreden beslissing niet afdoende is gemotiveerd.

2.3. Het enig middel kan niet worden aangenomen.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftiengint januari tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. M. DENYS,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. WIJNANTS